

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519201225
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7519201225.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o určenie bezúročnosti a bezpoplakovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.02.2019 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 26.06.2012 uzavretá medzi stranami sporu je bezúročná a bez poplatkov a súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že strany uzavreli Zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXX dňa 26.06.2012 na sumu 1.600,- € s celkovou čiastkou na zaplatenie 2.894,20 € v 60 mesačných splátkach po 51,35 €. Mal za to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods.2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, preto je úver bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.07.2013 sp. zn. 11Co/141/2012. Ďalej mal za to, že v zmluva nesprávne uvádza údaj o celkovej výške pôžičky, pričom celková výška pôžičky je 2.894,20 € a celkové náklady spotrebiteľa 1.394,- €. Pri 60-tich splátkach po 51,35 € je celková výška 3.081,- €, táto suma v sebe zahŕňa aj poistenie, preto celkové náklady nie sú uvedené správne. Nato aj RPMN vo výške 28,20 % je nesprávne uvedená. Skutočná výška je 33,93 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v súčasnosti nie je žalovaný v tomto konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom, t. j. žaloba trpí procesnou vadou, ktorej jediným možným následkom je v súčasnosti ukončenie tohto konania a zamietnutie žaloby v celom rozsahu vo vzťahu k žalovanému. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.04.2019 uzatvorenou medzi žalovaným ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154 spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka 26033/B (ďalej len „postupník“) ako postupníkom došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, vrátane práv a povinností veriteľa, plynúcich zo zmluvného vzťahu ich spoločnosti a žalobcu. Zároveň uviedol, že voči žalobcovi sa na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 13Csp/105/2019 vedie spor o zaplatenie dlžnej sumy z vyššie uvedenej zmluvy. Nakoľko sa otázka bezodplatnosti zmluvy rieši v uvedenom konaní ako prejudiciálna otázka, žalovaný z opatrnosti poukázal na možnú prekážku litispendencie. Napriek

vyššie uvedenému, nesúhlasí s podanou žalobou ani tvrdeniami žalobcu. Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované parametre (pričom všetky údaje týkajúce sa úveru sú v zmluve uvedené a vypočítané správne); je to zrejme už z prvého pohľadu na danú zmluvu - napr. v článku III. hneď v úvode zmluvy sú uvedené základné parametre úveru (výška úveru, náklady spotrebiteľa, celková čiastka na úhradu spotrebiteľom, RPMN, úroková sadzba ....), medzi ktorými sa nachádza aj údaj o termíne konečnej splatnosti (06/2017). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v tomto prípade boli aj všeobecné obchodné podmienky (viď druhú vetu článku VIII. zmluvy, ktoré boli zároveň vytlačené priamo na rube zmluvy o úvere); pokiaľ ide o splácanie úveru, v zmysle článku 6. bodov 6.1 až 6.4 Všeobecných obchodných podmienok: Okrem toho pred uzavretím zmluvy mal žalobca k dispozícii formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorom sú údaje o splácaní úveru prítomné napr. v časti 2. Podpisom zmluvy (viď článok VII. zmluvy) žalobca prehlásil, že pred uzavretím zmluvy bol oboznámený so zmluvnými podmienkami práve prostredníctvom daného formulára so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a ktorý prevzal. V spojení všetkých údajov prítomných v zmluve je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného (zmluvného) textu zrejme, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti je jún 2017, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. V ostrom kontraste s tvrdením žalobcu, že zo zmluvy nie je možné zistiť termíny splátok či konečnej splatnosti ani splatnosť prvej splátky je správanie sa samotného žalobcu - nemáme vedomosť o nejakých otázkach pri uzatváraní zmluvy k danej téme z jeho strany, pričom sám splátky úveru splácal (dokladuje to on sám prílohami svojej žaloby). Sám žalobca tak dokladuje, že jeho tvrdenia prezentované v žalobe sú tvrdeniami rozpornými so skutočnosťou a len tvrdeniami vykonštruovanými a účelovými, majúcimi za cieľ tvrdiť bezodplatnosť úveru. Poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia - dané vyplýva z čl. IV. zmluvy o úvere (je tam hneď v úvode vyslovene uvedené, že poistenie nie je povinné), taktiež z formulára so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (jeho kópia priložená k tomuto vyjadreniu našej spoločnosti - viď jeho časť 3). Poistenie schopnosti splácať úver nebolo povinné, žalobca ho mohol odmietnuť, konštatuje to dokonca aj sám žalobca vo svojej žalobe. Keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalobcu), zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov (a teda ani RPMN) v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere): „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“

4. Žalobca v replike zotrval na podanej žalobe. Mal za to, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaným. Mal za to, že bola postúpená pohľadávka na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 26.06.2012, avšak predmetom tohto konania je plnenie zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 26.06.2012. Čo sa týka otázky litispendencie, nesúhlasí so žalovaným, keďže konanie vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 13Csp/105/2019 bolo zastavené uznesením zo dňa 19.11.2019, preto nemôže toto zastavené konanie vyvolať žiadne právne následky v tomto spore. Uzavrel, že pokiaľ v skutočnosti došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetného úveru, tak ako uvádza žalovaný, išlo by o právneho nástupcu žalovaného, keďže žaloba bola podaná na súde dňa 18.02.2019 a pohľadávka bola postúpená dňa 30.04.2019. V zmysle uvedeného ide o odstrániteľnú podmienku konania.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojich doterajších tvrdeniach v celom rozsahu.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 17.06.2021, ktorého sa zúčastnil žalobca, nezúčastnil sa ho žalovaný, ale zúčastnil sa ho právny zástupca žalovaného. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. Žalobca sa na pojednávaní nevyjadril. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na svojich doterajších tvrdeniach a považoval žalobu

za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť s poukazom, že nie je pasívne vecne legitimovaným a tiež pre litispendenciu.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 26.06.2012 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.600,- €. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

9. Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky vyplýva, že výška úveru bola v sume 1.600,- €, splátka bola určená na 51,35 € mesačne s poistením, počet splátok bol určený na 60 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 28,20 %, RPMN vo výške 28,20 %, priemerná hodnota RPMN 21,68 %, celkové náklady spotrebiteľa boli 1.394,- €, sadzba poistenia 2,90 %, mesačná výška poistenia 1,45 €, termín konečnej splatnosti 06/2017.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Podľa ust. § 2 písm. h/ Zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať
f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ a § 10 ods. 1,

b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. V prejednávanej veci žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26.06.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalovaného, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, je teda dodávateľom a veriteľom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalovaným bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy uzavretej dňa 26.06.2012 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

19. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou možnej litispencie konania a dospel k záveru, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Csp/105/2019, kde ako žalobca vystupoval žalovaný (následne pohľadávka prešla na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.) proti žalovanému U. H. (žalobca v tomto konaní.) súd zistil, že žalobca si voči žalovanému uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 854,30 € s príslušenstvom vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX (jedná sa o totožnú zmluvu ako v prebiehajúcom konaní označenú pod č. XXXXXXXX, čo je nesporné pri porovnaní oboch zmlúv, pričom rozličné označenie vyplýva z iného interného číslovania zmluvy žalovaným). Toto konanie skončilo zastavením konania pre späťvzatie žaloby v celom rozsahu, o čom rozhodol tunajší súd uznesením sp. zn. 13Csp/105/2019 zo dňa 19.11.2019. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2020. Z uvedeného je zrejmé, že nemôže ísť o litispenciu, keďže konanie bolo zastavené z procesných dôvodov pre späťvzatie žaloby.

20. Žalovaný ďalej namietal, že nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný, keďže Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.04.2019 uzatvorenou medzi žalovaným ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., ako postupníkom došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, vrátane práv a povinností veriteľa, plynúcich zo zmluvného vzťahu ich spoločnosti a žalobcu. Žalobca sa domáha určenia bezúročnosti zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluvu uzavrel samotný žalovaný, bol teda zmluvnou stranou, pričom v tomto konaní ide o určovací žalobu, preto postúpenie pohľadávky na tomto určení nemá žiaden vplyv. Domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti možno len voči tomu veriteľovi, ktorý je zmluvnou stranou (v súčasnosti VÚB, a.s., ktorý prevzal všetky práva a záväzky po zaniknutej Consumer Finance Holding, a.s.), preto podľa názoru súdu žalovaný je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

21. Žalobca namietal, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z.

22. Riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018) na ktoré súd poukazuje.

23. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

24. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 26.06.2012, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 51,35 €, uvedený je počet 60 splátok a určený aj termín konečnej splatnosti 06/2017, z uvedeného je zrejmé, že ak bola zmluva uzavretá dňa 26.06.2012 a splátky sa majú splácať mesačne, tak najneskorší termín mesačných splátok je posledný deň daného mesiaca a konečná splatnosť najneskôr 30.06.2017. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy - dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona 129/2010 Z. z.

25. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 18 až 22 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

26. Vzhľadom na uvedené súd preto námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., považoval za nedôvodné.

27. Žalobca tiež namietal, že zmluva obsahuje nesprávne uvedenú celkovú čiastku a tým pádom je aj nesprávne uvedené RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., keďže žalobca do celkových nákladov nezarátal poistné.

28. Súd sa nestotožňuje ani s touto námietkou žalobcu. Podľa názoru súdu, poistné bolo dobrovoľné, čo vyplýva zo samotnej zmluvy z čl. IV. Poistenie schopnosti splácať splátky, pričom žalobca mal na výber a poistenie ani nemusel uzavrieť, preto právny predchodca žalobcu postupoval správne v súlade s ust. § 2 pís. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., keď poistenie do celkových nákladov a teda aj do výpočtu RPMN nezahrnul.

29. Súd ďalej zmluvu preskúmal a má za to, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom, výška RPMN je uvedená v správnej výške, preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

30. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).